

[Nørskov.]

mener kort sagt, at der stilles for store Krav til dem, og de mener, at Staten, da det er et alment Spørgsmaal, bør tage en større Andel af disse Udgifter. Det er ogsaa rigtigt, at de meget ønsker en ny Kommission nedsat til at tage hele dette Spørgsmaal op til en alsidig og grundig Overvejelse. De ønsker en Kommission, hvori forskellige lokale Organisationer er repræsenterede, saaledes at ogsaa baade Landmænd og Fiskere faar Sæde deri.

Jeg vil i Tilslutning til det, det ærede Medlem her fremdrog, sige, at jeg vil ogsaa gerne anbefale, at der nedsættes en saadan Kommission, saa vi kan faa dette Spørgsmaal overvejet og belyst paa alsidig Maade, saaledes at vi kan naa til en Løsning af dette gamle Spørgsmaal.

Der er i Aarets Løb fremført Klager over, at der ikke er stillet tilstrækkelig Valuta til Raadighed til Indførelse af flere for Erhvervslivet nødvendige Artikler, som vi ikke kan lave her i Landet, f. Eks. Pandeplader, Selvbindere og Slaamaskiner samt Reservedele til disse Maskiner. Nu var Høstvejret jo ideelt i Aar, og derved, samt ved at Landmændene hjalp hinanden med Maskinkraft, kom Høsten i Hovedsagen godt i Hus. Forholdet er imidlertid det, at mange Landmænd har maattet klare sig med yderst gamle og daarlige Maskiner, fordi de ikke i disse Kriseaar har haft Raad til de Fornyelser, som egentlig er paakrævede, men saadan kan det ikke blive ved at gaa; der maa i mange Tilfælde Fornyelse til, hvis Landmændene ikke skal komme ud for store Tab under en ugunstig Høstperiode.

Hvis de nuværende Importforhold vedblivende skal bestaa, vil jeg derfor henstille til den højtærede Handelsminister at gøre sit til, at der i Tide stilles den nødvendige Valuta til Raadighed til Indkøb af Selvbindere og Slaamaskiner, thi disse Maskiner kan Landbruget absolut ikke undvære, særlig ikke under den Mangel paa Arbejds-kraft, som vedblivende er til Stede i Landbruget. Flugten fra Land til By fortsættes stadig og har sin Hovedaarsag i den Ulige-vægt, som er til Stede i vort Erhvervsliv, idet mange Erhvervsvirksomheder i Byerne ikke er ramt af Krisetidens Prisfald og derfor kan betale en højere Løn, end Landbruget er i Stand til, hvilket selvfølgelig virker dragende paa Ungdommen.

Under Valgkampen blev det fremhævet fra Regeringspartiernes Side, at der nu var indtraadt en betydelig Bedring i Landbrugets Rentabilitet, og det skal ogsaa

indrømmes, at netop under Valgkampen var Smør- og Flæskepriserne nogenlunde. Men hvad skete? Lige efter Valget fandt der igen et betydeligt Prisfald Sted!

Trods et dygtigt og ihærdigt Arbejde gennem en Arbejdsdag, der er længere end i noget andet Erhverv, mangler Landbruget endnu mange Procent i, at den opnaaede Arbejdsfortjeneste er i Stand til at dække det Beløb, som i Regnskaberne er opført som Arbejdsvederlag for Brugeren og hans Familie. Landøkonomisk Driftsbureau udtaler, at hvis der skal regnes med fuld Forrentning af Ejendommenes Handelsværdi, udgør den derefter opnaaede Arbejdsfortjeneste kun 60 pCt. af det opførte Arbejdsvederlag. Der er altsaa endnu et godt Stykke tilbage, før Landmanden og hans Familie kan faa deres Arbejde betalt med en nogenlunde anstændig Løn; og saa er det vel nok saaledes, at de Landbrug, som er inde under Landøkonomisk Driftsbureauets Regnskaber, er nogle af de bedst drevne i vort Land, saaledes at de opnaar de bedste Resultater. Jeg tror ikke, at deres Resultater i Almindelighed opnaas ude i det almindelige Landbrug.

Intet andet Erhverv har været ude for en saadan Modvind som den, det danske Landbrug har været ude for de sidste Aar, hvorved praktisk talt alle Reserver er opspist. En Formuenedgang i Løbet af 10 Aar paa godt halvanden Milliard Kroner eller næsten til Halvdelen og en Indtægtsnedgang, som i de sidste fire Aar andrager over 200 Mill. Kr., maa virke som en Katastrofe for Landbrugserhvervet, og det har ogsaa været Tilfældet.

Naar man undertiden fra anden Side hører, at nu maa Stillingen for Landbruget da ikke være saa daarlig, saa vil jeg heroverfor sige, at der føres endnu en sejt og udholdende Kamp i de fleste Landbohjem for at klare Dagen og Vejen. Jeg har mange Erfaringer i saa Henseende. Jeg skal anføre et karakteristisk Tilfælde fra i Sommer. Jeg aflagde et Besøg hos et Par unge Folk. De havde begge to været i Tørvemosen hele Dagen, og da de kom hjem, sagde jeg til dem: I slider haardt. Ja, sagde Manden, det gør vi, vi hænger ikke Nøglen, før det er tvingende nødvendigt. Se, det er ikke Selvopgivelse, der præger den Slags Folk, tværtimod, de vil ikke give op, det er deres Motto. Jeg tror, vi skal være glade for denne Sejghed, som i saa udpræget Grad karakteriserer den danske Landbostand.

Det, Landbruget kræver, er Ligestilling med de andre Erhverv. Opfyldelsen